

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 51. Theophylacti obitus. Polyuctus Patriarcha Constantinopolitanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

igitur Joannes Romæ & Papa esset & Sæculum X.
 Princeps, anno sequente nongentesimo A. C. 956.
 quinquagesimo septimo tum suis tum
 auxiliaribus ex Ducatu Spoletano copiis
 collectis ad castra processit contra Pan-
 dulphum Principem Capuanum, qui Gi-
 sulphi Principis Salernitani viribus ad-
 jutus adversum Joanni Papæ exercitum
 opposuit, atque ad propria redire coe-
 git. Missis deinde Legatis Papa pacem
 petiit, qua sancita, etiam de fœderibus
 arctioris amicitiae conventum.

§. LI.

*Theophylacti obitus. Polyendus Pa-
 triarcha Constantinopolitanus.*

Constantinopoli Theophylactus Pa- *Cod. p. 638.*
 triarcha decessit e vita vigesima se- *Sup. n. 12.*
 ptima Februarii, Indictione decima
 quarta, Anno ab Orbe condito 6464.
 Jesu Christi nongentesimo quinquagesi-
 mo

*nari Joannes, pro mutata non exuta tyranni-
 de: nam qui dictus est a patre ob temporale Ur-
 bis Dominium Octavianus, ob Spirituale no-
 mine Joannes appellari idcirco voluit, vel quod
 eo nomine ejus patruus Joannes XI. Papa sit
 appellatus, vel ut in nomine saltem bene posset
 audire in adulatoriis acclamationibus, quibus
 male usurpatum proferri soleret sacrum illud
 Elogium: Fuit homo missus a Deo cui nomen
 erat Joannes. Jo. I.*

Sæculum X.
A. C. 956.

mo sexto, Pontificatus sui vigesimo ter-
tio, ætatis circiter quadragesimo; nam
annos natus sexdecim in hujus Sedis
possessionem missus fuerat. Quamdiu
sub pædagogis fuit, gravis videbatur &
moderatus, sed cum ad maturiorem per-
venisset ætatem, & suo arbitrio vivere
licuisset, nihil eorum, quæturpissima sunt
& vetita, prætermisit, venales propo-
nens Ecclesiasticos Ordines, & consecra-
tionem Episcoporum. Venatione im-
modice delectabatur, & cupidine equo-
rum insaniebat, quorum supra duo mil-
lia sibi comparasse dicitur. Iis vero a-
lendis non fœnum aut hordeum, sed
pinorum fructus, amygdala, pystaceas,
dactylos, caricas, uvas passas, ficusque
odoratissimo vino & aromatibus mixtas
apponebat. Aliquando in Cœna Do-
mini Missam celebranti, qui stabulis præ-
fectus erat, significat, insignem illam e-
quam, qua præstantiorem nullam aliam
Patriarcha censebat, peperisse. Ipse
gaudium non premens Sacrificio utcum-
que peracto, ad stabulum celerrime se
confert, conspectoque recens nato pullo
tandem ad magnum templum reliqua
Divini Officii persoluturus redit. Ipius
etiam opus fuit, mos, qui diu viguit, ni-
mirum Diebus Solemnibus in Ecclesiis in-
decora cantica recitare, corpus absurde
contorquere, effuse ridere, saltare. Tan-
dem

dem cum quadam die temere equitat, Sæculum X.
 muro illisus sanguinem expuit. Ex hoc A. C. 956.
 casu in extremum coniectus mortis pe-
 riculum, vires tamen utcunque iterum Post Theoph.
 recepit, sed nihil de vitæ ratione emen- p. 276. n. 12.
 davit, namque Episcopatus vendidit, e-
 quos impense deperiit, vitam mollem &
 Episcopo indignam duxit. Postquam sic
 annos duos languisset, accedente Hydro-
 pe consumptus est.

Successorem habuit Polyuctum, Ev-
 nuchum, Constantinopoli natum & edu-
 catum, qui a teneris unguiculis institu-
 tum Monasticum consecutus omni vir-
 tute sanaque doctrina excelluit. Unde
 viri Scientiam singularem, pietatem &
 paupertatis amorem remuneraturus Con-
 stantinus Imperator cum ad Dignitatem
 Patriarchalem evexit. Ordinatus est
 vero die tertia Aprilis eodem anno non-
 gentesimo quinquagesimo sexto a Basilio
 Archiepiscopo Cæsariensi in Cappado-
 cia, quod Nicephorus Archipræsul He-
 racleensis, quia in quadam re animum
 Imperatoris offendisset, ei manus impo-
 nere, ut mos ferebat, prohibitus est.
 Hanc rem populus Imperatori, Archi-
 episcopo Cæsariensi, & ipsi Patriarchæ
 Polyucto vitio vertit, quod se modo
 contra Canones pugnante ordinari pas-
 sus esset. Nam Byzantium in principio
 Episcopatus erat Ecclesiæ Heracleensi
 sub-

Sæculum X.
A. C. 956.

subjectus; ideoque postquam illa Ecclesia in Sedem Patriarchalem erecta est, Archiepiscopus Heracleensis jus Ordinandi retinuit. At Sede Heracleensi vacante Metropolitæ Cæsariensi utpote Protothrono, id est, primæ Sedis Episcopo, Patriarcham Constantinopolitanum ordinare competebat. Quippe qui Exarchi dicebantur, antequam Sedes Constantinopolitana Dignitate Patriarchali augetur, postea Protothroni habebantur.

Ced. p. 640.

Polyeuctus Patriarcha in sordidam avaritiam quorundam Propinquorum Romani Senioris Imperatoris libertate Sacerdotali invehebatur. Quin Constantinum Imperatorem in Sabbato Sancto Ecclesiam intrantem hortatus est, ut in reos iudicio ageret; quam ipse admonitionem, utpote Romani gener, ægre tulit. Tum etiam Basilus Cubiculariis præfectus Romani filius ex stupri consuetudine cum ancilla genitus, opera Helenæ Imperatricis, sororis suæ, animum Imperatoris usque adeo exacerbavit, ut pœnitentia subiret, quod Polyeuctum Patriarcham delegisset, eumque deponendi prætextum quæreret. Præterea ad eum dejiciendum Constantinus a Theodoro Archiepiscopo Cyziceno excitabatur. Interim Polyeuctus anno primo Pontificatus nomen Euthymii

Sup. Lib.
LIV. S. 40.

Ante-

Antecessoris sui, qui Imperatorem Leo-
nem Philosophum post quartas nuptias
ad Communionem receperat, Diptychis
inferuit. Id quibusdam Episcopis non
probabatur, & parum abfuit, quin Poly-
eucti Communionem abjicerent. Ve-
rum cum deinde Imperatoris voluntati
promptissime morem gererent, virorum
inconstantium zelus risu exceptus est.
Sub idem tempus Antiochia Constanti-
nopolim allata est manus S. Joannis Ba-
ptistæ, quam aliquis Diaconus, nomine
Job, pio furto subtraxerat. Ubi illam
deferentes Calcedonem pervenerunt,
misit Imperator triremem Prætoriam vi-
rosque de Senatu præcipuos. Polyeu-
ctus quoque Patriarcha cum omnibus
Clericis in occursum provectus est, illa
luminaria, (*) & thus crematum.
Tumque Reliquiæ in Palatio depositæ.

Sæculum X.
A.C. 956.

§. LII.

S. Paulus Latrensis.

Eodem anno nongentesimo quinquage-
simo sexto S. Paulus Latrensis, Ana-
choreta celebratissimus & ab Imperato-
re

MS. Bibl.
Reg. n. 2450.
fol. 204.

(*) Ex his contra Protestantes consensus
Ecclesiæ Orientalis & Occidentalis in Cultu San-
ctorum & Reliquiarum probatur. Quid hu-
jusmodi exemplis & argumentis opponant?